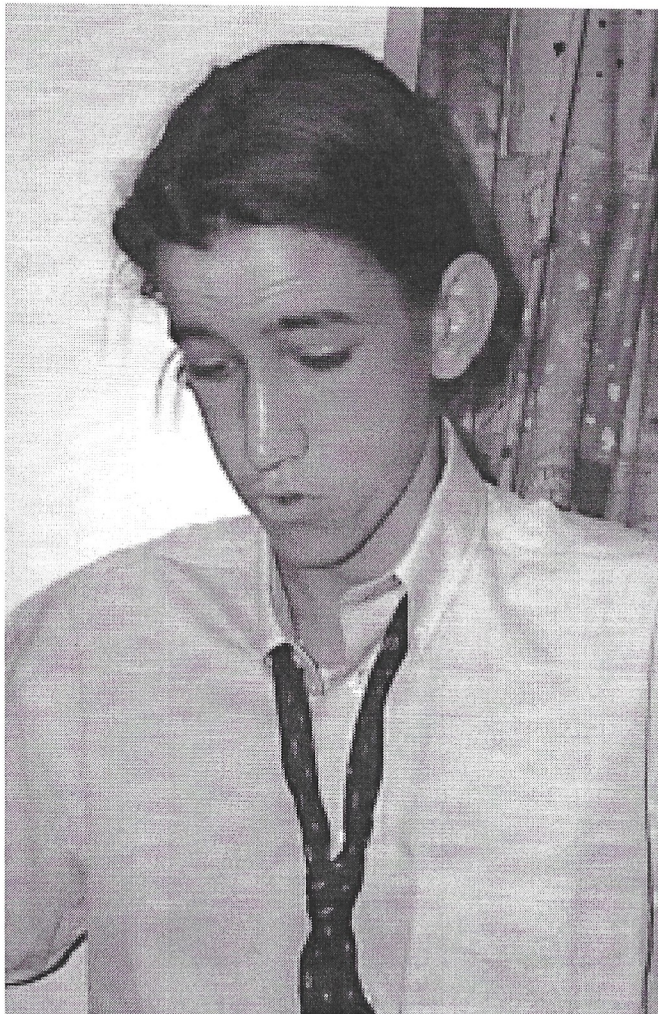

EXPLORERS ZOMERKAMP

's Avond' zaterdagavond. het wordt zo donker en het is nog aangenaam warm. Dat is sinds mei niet meer voorgekomen. Geluk dus. Menno en ik komen net terug van kampoverleg. Blijkt dat het hele terrein vol zit met explorers of venture-scouts. Da's ook Engels en verder hetzelfde. Behalve dat zij voor de hele week drooggelegd zijn. Nodigen we onszelf toch ergens anders uit. Als de avond valt stopt het kaarten en nemen de verhalen toe. Kan ook door het bier komen, of nog waarschijnlijker, door vermoeidheid. tegen twaalfen taait iedereen af en een half uur later is het stil. Dat heb ik met verkenners en zelfs met welpen op de eerste nacht nog nooit meegemaakt. De stilte is fantastisch. We zitten helemaal achterin het terrein (Het oerwoud, voor kenners) en geen burens te horen

Zondag. Als we opstaan is het nog bewolkt maar tijdens de gebakken eieren komt de zon al door en

als we eenmaal op het strand zijn is er slechts aan de einder een wolkje te bekennen. Wat doen we zoal op het strand, wel wat doen mensen in het algemeen? Niets! Inderdaad. En wij dus ook niet. Zo tegen een uur of vijf is de leiding, sorry, het begeleidingscollectief moe van al dat nietsdoen en we gaan weer terug. Voor meer rust.

De rust wordt snel verstoord door een eerste groep die van het strand terugkomt. En dat terwijl ze niets te melden hebben. Vanwege het mooie weer en een belangrijke wedstrijd op het circuit is het best wel heel erg druk op de weg van Zandvoort naar Haarlem. Lex en ik moeten de bus nog terugbrengen naar Woerden. We besluiten dat tot vanavond uit te stellen..

Menno gaat straks nasi maken en de ingrediënten zijn er net als gisteren naar om tot een smakelijk geheel te komen. Gisteren hadden we trouwens macaroni met een zelfgemaakte, en trouwens weer uitstekend gelukte tomaten-basilicumsaus. Zijn er nog van die zombies die er onmiddellijk currysaus over pletteren. Iedereen begrijpt dat zulk gedrag om disciplinaire maatregelen vraagt. In dit geval de afwas. Dat wordt nog wat, later deze week.

Het recept voor de macaroni voor 4 personen. Neem 1 kilo tomaten, het liefst pomodores en hoe rijper, hoe beter. In plakjes snijden en bakken in olijfolie met een teentje knoflook. Snij een, liefst gele, paprika tot dunne reepjes of ringetjes en voeg die toe. Zet dan het vuur laag en laat het geheel een uurtje rustig pruttelen tot de saus ingedikt is. Knip verse basilicumblaadjes (zes of meer) af tot smalle reepjes en voeg die toe. Peper en zout naar smaak toevoegen. Mocht de saus te licht en of te waterig zijn dan doet een blikje tomatenpuree wonderen. Kook ondertussen de macaroni volgens de voorgeschreven tijd. Afgieten en enige druppels olijfolie eroverheen om klonteren te voorkomen. De leden vonden het lekker.

Pauline komt, gezeten in de fietskar, de helling afgevlogen. Blondie fungeert als motor/bestuurder en laveert haar met een zeker gevoel voor doodsvrechting tussen de bomen door om fraai driftend

voor de jas tot stilstand te komen. Menno en Lex zijn met koken begonnen. Martijn kijkt toe. Menno trouwens ook. Net koken met sterren, maar dan zonder sterren. Robbie komt er ook bij met zijn laptop. Een heel chique apparaat. met windows 95 en een kleurenscherm. Hij heeft een mooie verzameling foto's erop staan. Als ik op mijn horloge kijk zie ik dat het reeds twaalf is geweest en dat het tijd

is voor andere dingen, zoals slapen.

Maandagmorgen. Het ontbijt en het corvee hebben dermate veel voeten in aarde dat het tegen een uur is voordat we op weg gaan. Gisteravond is Tim aangekomen. Rechtstreeks doorgereisd vanuit Oostenrijk en vanmorgen was Elsbeth daar ineens. We zijn nu dus helemaal compleet. Na het ontbijt de groepsfoto in speciaal t-shirt. We gaan wanted spelen vandaag en na een korte uitleg gaan de drie groepjes op pad. Wij volgen wat later om ze vervolgens de hele dag niet meer te vinden. Op die ene groep na dan die zo onfortuinlijk was recht op ons af te lopen. Achteraf bleek dat de andere twee groepen het begrip speelruimte wat al te vrij hadden geïnterpreteerd want die waren aan de andere kant

van Zandvoort gebleven. Tegen zessen was iedereen weer tezamen en konden er boodschappen gedaan worden. Je laat de kids het zelf uitzoeken en ze komen met drumsticks en voorgebakken aardappelschrijffjes aanzetten. Fles knoflooksaus erbij en klaar. De temperaturen zijn nog steeds hoog en een groep gaat na het eten de avondcorvee uitvoeren. Het is tenslotte reeds tien uur. Bij terug-

komst staat de koffie klaar en wat later komen de buren op visite. Zes explorers van een groep uit Uchelen met een krat bier. Als ze ergens na tweeën weer aftaaien is alles op. Het was erg gezellig.

Dinsdag

Op een of andere manier komt de dag maar moeizaam op gang. Het is nu tegen een uur en de koffie gaat rond. Het is dan ook een soort van rustdag. We

gaan straks karten. Dat kan. Dat weten we. We hebben een bord zien staan bij het circuit. Daar gaan we dan straks verder naar zoeken. Zo niet dan blijven we aan het strand. We zien wel.

Het circuit blijkt aan alle kanten geopend en ongehinderd komen we bij de kartbaan die in het midden van het terrein gelegen is. Hier is echter niemand te vinden en een bordje in de hoek zegt doodleuk dat zaak gesloten is. Einde verhaal. We splitsen

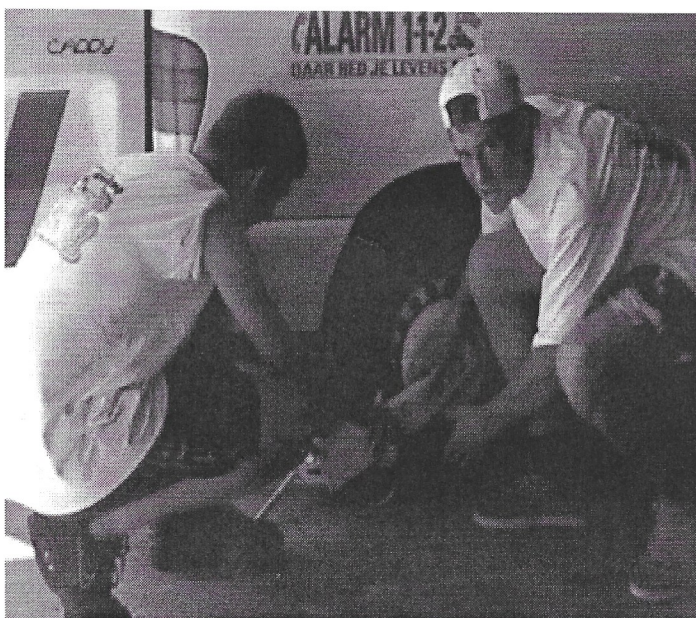
ons op en gaan boodschappen doen. Het weer is nog steeds tropisch en het is dus druk. Na de boodschappen komen we weer terug op het terrein voor een middagslaapje. De leden komen hopelijk pas tegen zevenen. Hebben we even rust. We gaan boodschappen doen. Wijnproeven staat voor vanavond op het programma en die boodschappen zijn het beroerdste niet.

Voor het stokbrood en de witte wijn slagen we bij AH voor de rode moeten we toch naar de slijter.

Met fietstassen zo vol geladen begeven we ons terug naar het kampterrein. We zijn met zijn zestien en het valt zo langzamerhand niet mee om al dat voer getransporteerd te krijgen. Gisteren konden we het nog over alle leden verdelen maar deze keer dus niet. Tegen achten gaan we aan tafel waarbij Lex uitleg mag geven over zijn internationale selectie witte wijnen. Zo bij de eerste vijf, zes flessen is de aandacht er nog bij. Naderhand wordt dat minder. De avond verloopt verder rustig en bij een klein kampvuurtje wordt de koffie opgediend. Na nog wat plezant samenzang gaan we slapen.

Woensdag. Weer zo'n dag die langzaam op gang komt. Het blijft toch een erg slaperig gebeuren. Slechts de geur van verse koffie doet de leden tevoorschijn komen. Na

het ontbijt en meer koffie loopt het tegen een uur als we richting Haarlem gaan voor een tweede ronde wanted. Je wandelt wat af op zo'n dag maar

evenzo is de oogst slechts een foto van een groep op afstand. Volgens afspraak komen we na vijven tezamen op het grote plein waarna we huiswaarts gaan. Een klein incidentje levert wat vertraging op. Een onoplettende automobiliste probeert Lex van zijn fiets te rijden. Dat lukt niet met een oud

kadettje maar zijn nieuwe fiets heeft meteen een krom achterwiel en tien spaken minder. Mens vindt in eerste instantie dat het zijn eigen schuld is en wil geen schadeformulier opmaken of

zelf naam en adres doorgeven. In tweede instantie haalt ze de politie erbij. Dom, meer oponthoud en voor haar een boete want je mag in dit land geen fietsers aanrijden. Nog ruim op tijd komen we bij de supermarkt om eten te kopen. Pannekoeken deze keer. Simpel en goedkoop. Ter vervanging van het karten hebben we bij zo'n laserquest afgesproken om elkaar morgenavond eens echt hitech naar het leven te staan. De fantasie onder de leden tov pannenkoeken kent geen grenzen. Als meest vermeldenswaardige geldt in mijn ogen in ieder geval een creatie van Inge en Tim die een soort roerpannekoek met chocola en banaan samenstelden die naar het schijnt in ieder geval erg voedzaam was.

Donderdag. Het volkje gaat een dagje Amsterdam doen. Per trein de stad in. 's Avonds eten bij een pizzeria ergens in de binnenstad en daarna dus laserquest. In een oude melkfabriek zijn drie verdiepingen tot een soort doolhof omgebouwd waar je geacht wordt anderen te besluipen om deze vervolgens met een welgerichte laserstraal uit te schakelen. Met zestien man gelijk het doolhof in en dan maar mikken op je tegenstanders. Het is warm bin-

rieus uit. Na afloop blijkt uit de score dat enkelen onder ons een echte killerinstinct hebben. het begeleidingsteam eindigt ergens in de middenmoot. We blijken toch aardiger te zijn dan veel mensen denken. Of zouden we gewoon te traag geworden zijn?

Vrijdag. Cullinaire dag. Na het ontbijt, of zo je wilt, brunch, overvallen we

Appie Hein met een gigantische boodschappenlijst. Het zijn zelfs meerdere lijstjes want we hebben het menu in meerdere stukken gehakt en ieder zijn gang laten gaan. De rest van de dag wordt gevuld met voorbereidingen zoals:

- De verse vruchten schoonmaken en fijnsnijden voor de bowl.
- De verse vruchten schoonmaken en fijnsnijden voor de vruchtensoep van het toetje.
- Aardappels en groente blancheren voor de salades
- Vlees fijnsnijden en de verschillende marinades klaarmaken.

- Een afwasploeg

die al het keukengerei weer schoonmaakt

- Een vuurploeg die een kruiwagen of tien vol fijn droog hout bij elkaar zoekt om houtskool te maken.

- Een tafelploeg die ook iets doet.

Tegen zes uur arriveren de gasten (het bestuur) en verzamelen we ons om de kampvuurplaats waar een dikke laag witte as voor weinig hitte en dus goeie saté zorgt.

Op deze manier gaat de avond over in de nacht en als alle schalen leeg zijn verdwijnt het bestuur weer en wordt het nog later. Zoals alle avonden is ook deze weer warm en hoewel er een omslag aange-

kondigd wordt blijft het droog.

Zaterdag. We gaan weer terug. Het geluk is met ons. We mogen alle grote spullen achterlaten voor een groep Engelsen. De kids gaan er tegen een uur of één vandoor op de fiets om rond zessen op de boerderij aan te komen. Op het moment dat ik Aerdenhout verlaat vallen de eerste druppels uit de

lucht. Achteraf zouden het er ook niet veel meer worden.

Mooi kamp toch zo?